

ВТК також сплачує податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки та плату за землю. Виходячи з цього ми пропонуємо ряд змін, що дозволять зменшити податкове навантаження на доходи навчального закладу.

Таким чином, ми пропонуємо:

– розробити схему зонування по сплаті цього податку на майно за житлові об'єкти нерухомості, на зразок комерційної;

– передбачити особливо гнучку систему диференційованих розмірів з огляду на великі виробничі площі;

– ефективно використовувати комунальну нерухомість, а в особливо земельні ділянки та приміщення коледжу.

Література

1. Вісник податкової служби України. Офіційне видання державної податкової адміністрації України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.visnuk.com.ua>
2. Державна податкова адміністрація України. Офіційний сайт. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.sta.gov.ua>
3. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. N 2755-VI зі змінами та доповненнями – Режим доступу : www.sfs.gov.ua/nk.
4. Офіційні сайти місцевих рад України

УДК 336.5: 336. 142

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ВИДАТКІВ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ

Ксенченко Л.Ю. - ст. 3 курсу, гр. Фвн-31

Науковий керівник – к. е. н., доцент Погрішук Г.Б.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Бюджет як інструмент регулювання соціально економічних процесів через функцію управління його видатковою частиною впливає на кількісні та якісні показники суспільного життя. Структура видатків за своїм змістом і економічною суттю повинна повністю відповідати стану розвитку соціально економічних відносин країни і бути спрямованою на перспективу. Якщо ця умова не задовольняється, економіка країни, її соціальний розвиток приречені на виживання.

У Бюджетному кодексі України дано визначення поняття видатків бюджету. Це кошти, направлені на здійснення програм і заходів, передбачених відповідним бюджетом, за винятком коштів на погашення основної частини боргу та повернення сум, надміру переплачених до бюджету. Витрати бюджету – це видатки бюджету і кошти на погашення основної суми боргу, розміщення бюджетних коштів на депозитах, придбання цінних паперів.

З державного бюджету здійснюються видатки на державне управління – законодавчу, виконавчу, судову владу, міжнародну діяльність, фундаментальні та прикладні дослідження, національну оборону, правоохоронну діяльність і безпеку держави, державні інвестиційні проекти, програми тощо. Видатки на освіту, охорону здоров'я, соціальний захист, культуру та мистецтво, житлово комунальне господарство розмежовуються між державним і місцевими бюджетами.

На нашу думку, ефективність як економічну категорію слід розглядати і відповідно досліджувати: окремо в розрізі кожного економічного напрямку і комплексно – оцінюючи вплив результатів чи всіх здобутих ефектів на соціально-економічний розвиток і поліпшення умов життя населення. У системному, або комплексному, розумінні цей термін включає в себе ті досягнення, що є в економіці, соціальній сфері, політиці тощо. При оцінках загальної ефективності державного сектору економіки мова завжди повинна

йти про соціально економічну ефективність, яка формується як вартісна оцінка соціальних ефектів та економічної ефективності в цілому, а також у розрізі бюджетної та фінансової складових [1].

У питаннях використання бюджетних коштів термін “ефективність” має ключове значення, оскільки дає можливість оцінити комплекс застосованих або проведених суспільно необхідних робіт, наданих послуг, закуплених товарів. Ефективність в її загальному соціально економічному розумінні дозволяє вартісно оцінити досягнуті результати і ефект. Отже, економічна ефективність – це передусім отримання максимуму можливих благ від витрачених ресурсів.

Неефективність видатків є однією з причин додаткового навантаження на державний бюджет та зростання внутрішніх і зовнішніх боргових зобов'язань країни. Теоретично кожне суспільство прагне використовувати свої ресурси максимально ефективно, проте на практиці досягти цього досить складно. Сучасні реалії соціально економічного розвитку держави вимагають від кожного учасника бюджетного процесу усвідомлення важливості зосередження його інтелектуальних зусиль та обмежених бюджетних ресурсів на підвищенні рівня продуктивності використання бюджетних коштів на пріоритетних напрямках розвитку країни, регіону, галузі. За висловлюванням Г. Саймона, у широкому розумінні “діяти ефективно” – означає використовувати найкоротший спосіб і “найдешевші” засоби для досягнення бажаних цілей [2].

Поряд із дослідженням термінологічного апарату, важливим моментом вивчення ефективності видатків бюджету є розкриття критеріїв її оцінювання. Зауважимо, що критерії оцінки ефективності бюджетних видатків дають відповідь на запитання про те, в якому напрямку необхідно рухатися розпоряднику коштів для

забезпечення високої ефективності використання державних коштів і досягнення конкретної мети.

Вдосконалення системи бюджетних видатків є об'єктивно необхідною умовою та підґрунтям для реалізації в країні комплексу економічних реформ, спрямованих на підвищення ефективності використання бюджетних коштів та досягнення кращої результативності державних видатків.

Отже, складність оцінювання ефективності бюджетних видатків обумовлюється складністю монетизації та формалізації результатів виконання бюджетних програм. Значна частина бюджетних програм передбачає отримання результатів, які складно піддаються вимірюванню, а тобто їхнє оцінювання вимагає розробки відповідного методологічного забезпечення.

Література :

1. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 №2456 VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2456_17.
2. Легкоступ, І. І. Особливості формування державного бюджету України та шляхи зміцнення їх доходної бази / І. І. Легкоступ // Формування ринкових відносин в Україні. - 2013. - №3. - С. 165-170.
3. Пасічник Ю. В. Бюджетний потенціал економічного зростання в Україні: монографія / Ю. В. Пасічник. – Донецьк: ТОВ «Юго-ВостокЛТД», 2012. – 642 с.

УДК 336.14

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ВИДАТКІВ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ ТА ШЛЯХИ ЇХ УДОСКОНАЛЕННЯ

Мушенко Р. – ст. 5 курсу, ФУДмвн-51

Науковий керівник – к.е.н., доцент Клівіденко Л.М.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

В сучасних умовах ринкових реформуваль в Україні виникає потреба у забезпеченні ефективного механізму реалізації розподілу бюджетних ресурсів шляхом упровадження дієвих важелів запобігання кризовим явищам та посилення стійкості національної економіки. Необхідність вдосконалення і перебудови базових економічних механізмів, а саме потреба у переосмисленні традиційно сформованих підходів до визначення цілей, завдань, принципів і механізму реалізації розподілу бюджетних видатків та детальному вивченні їх економічної сутності. Отже, важливим інструментом впливу на економічні та соціальні процеси в державі є державні видатки які мають стати основою соціально-економічного розвитку країни.

Водночас у сучасній вітчизняній фінансовій науці небагато фундаментальних наукових досліджень, присвячених теоретичним засадам реалізації державної політики щодо ефективності бюджетних видатків та їх пріоритетів в умовах ринкових змін, які відбуваються в Україні, тому дане питання є актуальним нині.

Видатки державного бюджету – це витрати держави на загальнодержавному рівні, які необхідні для виконання державою її функцій і виражають економічні відносини, на основі котрих здійснюється використання централізованих коштів за напрямками, визначеними законом [1].

Щоб здійснювати свої функції, державі потрібні фінансові ресурси. Для цього вона акумулює, а далі перерозподіляє значну частину вартості валового національного продукту в грошовій формі. Державні видатки в усіх розвинутих країнах швидко збільшуються, перевищуючи темпи зростання національного продукту. Цей процес, зумовлений розширенням і ускладненням державних функцій, свідчить про те, що значна частина національного продукту примусово вилучається і перерозподіляється

державою, що місце державних видатків у сукупному споживанні стає дедалі вагомішим. При цьому чим більші масштаби перерозподілу сукупної вартості, тим сильніший вплив держави на виробництво і обмін національного продукту [2].

Слід розрізнити поняття «видатки як фінансова категорія» та «видатки як економічна», які є складовими категоріально-понятійного апарату фінансової науки. Як фінансова категорія видатки бюджету відображають економічні відносини між державою, юридичними та фізичними особами з приводу використання коштів державного централізованого фонду для виконання функцій держави на всіх рівнях адміністративного управління. Викладене вище, є найбільш поширеним трактуванням видатків бюджету в економічній літературі [2]. Державні видатки, як економічна категорія, є грошовими відносинами з приводу розподілу та використання централізованих та децентралізованих фондів грошових ресурсів держави з метою фінансування загальнодержавних потреб соціально-економічного розвитку.

Відповідно до термінології Бюджетного кодексу України [3], під видатками державного бюджету слід розуміти кошти, що спрямовуються на здійснення програм та заходів, передбачених законом про державний бюджет на відповідний бюджетний період, за винятком коштів на погашення основної суми боргу та повернення надміру сплачених до бюджету сум.

До проблем системи державних видатків України сьогодні належать наступні: надмірна фіскальна орієнтація податкової системи; неефективна політика витрачання бюджетних коштів; високий рівень корупції у сфері державних закупівель; відсутність ефективної системи контролю за витрачанням бюджетних коштів.

Названі проблеми функціонування державних видатків України є досить значними й їх подолання